

Kes lööb lapsi, kes kasvatab vitsata

Ema näägutab mu kallal kogu aeg. Ükskõik mis teen, ikka on halvasti – kurdab ühe lapse kiri kampaania “Ära löö last!” koduleheküljel. Just selliseid vanemaid, kes oma pahuruse laste peale valavad, püüab taltsutada sel nädalal reklaamidesse ilmunud jässakas karu.

Sõnum “Ära löö last!” kõlas esimest korda 1995. aastal. Järgmine kampaania kaks aastat hiljem levitas lisaks ka õpetust “parem räägi temaga!”.

Mõlema kampaaniaga kaasnenud äge mõttevahetus, mida ikkagi teha lastega, kes sõna ei kuula, kinnitas veenvalt, et suur osa eesti vanemaid peab kehalist karistamist lubatavaks. “Ära löö last!” kampaaniad on seda seisukohta küll kõigutanud nooremate ja haritumate vanemate hulgas, kuid vaevalt veerand täiskasvanuist usub, et last ei tohi mingil juhul lüüa ega tutistada.

Kivinenud suhtumist on ühe kampaaniaga võimatu murda. “Ära löö last!” suurem tähtsus on pigem probleemi ja selle põhjuste teadvustamises. Vanemad haaravad vitsa järele või karjuvad laste peale nimelt siis, kui enam teisiti toime tulla ei oska.

Tänavune kampaania “Laps on parim, mis sul on. Hoia teda hästi!” võrdleb küll täiskasvanut pahura elukaga, kuid ometi mõistab teda, sest lapse kasvatamine on paras väljakutse. Vane-

**” Vaevalt veerand
Eesti täiskasvanuist
usub, et last ei tohi mingil
juhul lüüa ega tutistada.**

ma autoriteet lapse silmis ei ole enam nii vaieldamatu kui vana-
nasti. Individuaalsust väär-
tustavas ühiskonnas rõhuta-
takse, et ka last tuleb kohel-
da kui partnerit ja tema ar-
vamusega arvestada. Vastu-
vaidlematu sõnakuulamise
asemel peab last julgustama

läbi rääkima ja talle järeleandmisi tegema.

Pealegi on lapsevanem ka kõigest inimene, kes võib väsida ja masenduda. Mõistetavalt on täiskasvanul teisigi eneseteostuse soove ning nii pingutabki ta ühendamaks vanemarolli, karjääri, sisukat ajaveetmist ja ühiskondlikku tegevust.

Ühiskonna ootused vanemaile on tublisti kasvanud, kuid täita tuleb neid ikka iseenda tarkusest. Perelele, kus probleemid üle pea kasvanud, pakuvad abi nõustamiskeskused, kuid lihtsamate muredega pole kusagile pöörduda. Kui lapsed helistavad suures hädas usaldustelefonile, siis vanemail oma nõuandeliini pole. Briti kogemus näitab, et vajadus kasvatustelefoni järele on väga suur – aasta eest avatud ParentLine on kõnedest umbes.

“Ära löö last!” kampaaniates jagatud rahumeelse suhtlemise soovitustest on sestap kaugem kasu. Need harjutavad kui mitte tänaseid, siis vähemalt tulevase vanemaid vägivallata suhtlema.

ÄRA LÕÖ LAST!

SÜÜTÕEND
NUMBER ÜKS -
KASEPUUST
VALMISTATUD
VITS

NETS